

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af a. Forslag til Færdselslov og b. Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer.

(Lovforslagene findes i Tillæg A. Sp. 3537 og 3669; Fremsættelsen findes i Tiden Sp. 1549).

Lovforslagene sættes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Det Forslag til Færdselslov, som her er forelagt Rigsdagen, er udarbejdet dels paa Grundlag af den første, i 1923 vedtagne Færdselslov, dels paa Grundlag af en Betænkning fra en af Justitsministeriet nedsat Kommission eller Udvalg, hvis Medlemmer vel nærmest maa siges at repræsentere dels Færdselsteknikere, dels Autoriteter. Da den gældende Lov i 1923 blev behandlet i Rigsdagen, udtalte jeg, at det ikke var sikkert, at der skete færre Ulykker, fordi vi fik en Færdselslov. Jeg betonedede, at det i høj Grad var det personlige Ansvar hos dem, der færdes paa Gader og Veje, der var det afgørende. Det vil jeg ogsaa kunne sige nu, hvor Ulykkerne desværre ikke er blevet færre, tværtimod. Vi har nu faaet en officiel Statistik, der kan blive os og andre til Nytte i dette Lovgivningsarbejde. Ganske vist faar Befolkningen gennem Pressen god Besked — det er jo i særlig Grad en trist Mandagslæsning, naar der berettes om Søndagsulykker rundt omkring i Landet. Af den Statistik, som nu foreligger, fremgaar det, at i Tiden Januar—August 1930 skete der 7 763 Færdselsuheld, men i samme Tidsrum i 1931 8 296. I 1930 dræbtes der 160 Mennesker ved Færdselsulykker og i 1931 146. De i øvrigt tilskadekomne ved disse Ulykker var i 1930 3 849 og i 1931 3 834 Personer; heraf Cyklister og Fodgængere i 1930 2 614, i 1931 2 519. Disse kolde Tal repræsenterer jo en betydelig Sum i Tab af Værdier ved Menneskers forringede Arbejdsdygtighed og Udgifter til at genvinde deres Førighed, men de betyder ogsaa en umaadelig Sum af Sorg, Nød og Elendighed i mange Hjem, som er ramt af disse Ulykker. Man kan derfor med Rette paastaa, at her har enhver sit Ansvar, Motorkøreren, Kusken, Cyklisten og Fodgængereren. Af det statistiske Materiale for det første Halvaar af 1931 ses, at 57, 9 pCt. af Uheldene udelukkende skyldes Motorkøretøjets Tilstand eller Føreren, men ogsaa Cyklister og Fod-

gængere har forvoldt Ulykke paa sig selv eller andre.

Men Ansvarret rækker ogsaa videre: Vejmyndighederne, der har Ansvar for Vejene, maa ogsaa være sig deres Ansvar bevidst. Det er jo en mægtig Trafik, der efterhaanden er kommet paa vore Gader og Veje ved den stadig tiltagende Motorvognsfærdsel. Ved Tællinger foretaget paa Amtsvejene i 1928—29 er det konstateret, at 87,1 pCt. af Køretøjerne var Motorvogne og kun 12,9 pCt. Hestekøretøjer. Det er naturligvis noget forskelligt i de forskellige Amter. Saaledes var i Københavns Amt de 95,8 pCt. Motorkøretøjer og kun 4,2 pCt. Hestekøretøjer, medens der i Thisted Amt var 74 pCt. Motorkøretøjer og 26 pCt. Hestekøretøjer.

Med de Midler, der nu stilles til Raadighed gennem Motorafgifterne, maa det kræves af Vejmyndighederne, at de stadig søger at forbedre Færdselsforholdene. Nu da i mange Amter Kørebanerne er blevet fortræffelige for de motorkørende, maa der sikres Cyklister og Fodgængere Adgang til særlige Færdselsbaner; det er Vejmyndighedernes Pligt, og det er mit Indtryk, at de kommunale Myndigheder ogsaa gennemgaaende er sig dette Ansvar bevidst.

Politimyndighed og Domsmagt har jo ogsaa deres Ansvar — det skal jeg dog undlade at omtale, da jeg mangler Betingelser for at kunne udtale mig derom. Men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at adskillige Domme i Motorsager forbavser ved deres Mildhed. Jeg er ikke nogen blodtørstig Natur, der ønsker strenge Straffe over Medborgere, der kommer i Konflikt med Lovene, men adskilligt her forbavser. I Dag ser jeg i Aviserne, at en Bilist er idømt 14 Dages Fængsel. Han har kunnet bestaa Spiritusprøven, men efter det oplyste har han nydt adskillig Spiritus; den Dame, han kørte over, blev dræbt, og saa faar han 14 Dages Fængsel og bliver fradømt Kørekortet for 5 Aar. Saaданne Domme ser man i Snesevis rundt omkring, og det er man i høj Grad forbavset over, men det er muligt, at det, hvis man kom ind i Enkelthederne, vilde vise sig, at Domsmagten er paa den rigtige Side og kan sige: Hus forbi! Men de paa-gældende Lovbestemmelser er maaske ikke saadan affattet, at de kan ramme det; en hel Del af dette kommer jo ind under den almindelige Straffelov og berøres ikke af den Lov, vi her taler om.

Regering og Rigsdag har naturligvis ogsaa deres Ansvar, og det er det, vi ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag